

[Nikoline Winther.]

men kun paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig og velvillig Vedtagelse.

Krarup: Det Lovforslag, der er til Behandling her, gaar ud paa en Fortsættelse af en virkelig nyttig Lovgivning, en Lovgivning, der har støttet det danske Landbrug gennem en Række Aar og har hjulpet til, at Opgaver, der skulde og kunde løses, kun ikke af Enkeltmand, blev løst ved Samarbejde. I Bemærkningerne til Lovforslaget oplyses, at Tuberkulosebekæmpelsen snart har naaet sit Maal: rent Land, og det er meget glædeligt, baade naar Gevinsten regnes i Kroner for vort Husdyrbrug, og naar man tænker paa det overordentlige Gode, at en af Menneskets værste Sygdomme, Tuberkulosen, dermed gaar stærkt tilbage, idet jeg tidligere fra dette Sted har paavist den nøje Sammenhæng mellem Tuberkulosen hos Kvæget og hos Mennesket.

Jeg hilser med Tilfredshed, at Arbejdet mod Kvægets smitsomme Kalvekastning efter de Bemærkninger, der findes til Lovforslaget, nu gaar ud af Forsøgsstadiet, saa at vi snart kan forvente en særlig Lovgivning derom, og saaledes at den Udrensning, der er begyndt, kan faa fart. Jeg benytter endvidere den Lejlighed, der er givet mig, til at gøre mig til Talsmand for det arbejdende Landbrug, idet jeg opfordrer den højtærede Landbrugsminister til at udnytte sin store Erfaring og den Autoritet, han med Rette har, til at faa Veterinærmyndighederne til at finde Udveje til at bekæmpe den smitsomme Yverbetændelse. Jeg har omtalt det Spørgsmaal før fra denne Talerstol, og det er meget vigtigt, at det nu bliver gentaget. Ved alt videnskabeligt Forskningsarbejde er man udsat for Skuffelser, f. Eks. har Sindssygelæger maattet indrømme, at Chok-Behandling, som man nærede store Forventninger til for Helbredelse af Ungdomssløvsind, har skuffet. Og paa samme Maade er det gaaet for Veterinærer og praktiske Landmænd; de har lidt en svær Skuffelse, idet det viser sig, at Penicillin, som jeg omtalte med en vis Optimisme i Efor, da vi behandlede det tilsvarende Lovforslag her, desværre ikke er saa nyttigt, som man dengang mente, selv om man ogsaa i Dag erkender, at det i hvert Fald er det bedste, man har.

Man mener, at 90 pCt. af al Yverbetændelse skyldes Infektion af Streptokokker, og man har udregnet, at den medfører et aarligt Tab paa omkring 10 Mill. Kr. for danske Kreaturejere. Paa visse større Gaarde hænger Streptokoksmitten

saadan, at 60 eller 70 pCt. af Køerne har denne Yverlidelse, der baade nedsætter Mælkeydelsen og ødelægger Yverets Kirtler. Det viser sig, at der er forskellige Grupper af Streptokokker. Gruppe B. er ikke menneskepatogen, det vil sige, den angriber ikke Mennesker, hvorimod Gruppe A. overfører forskellige Sygdomme fra Ko til Menneske gennem Mælken, f. Eks. Skarlagensfeber og Angina; og da Køer er modtagelige baade for A. og B., kan smittede Køer smitte et helt Bykvarter gennem den syge Mælk. Der er nogle af os, der endnu har i frisk Minde en temmelig slem Epidemi med Angina; man fandt til sidst ud af, at den havde sit Udgangspunkt i et bestemt Mejeri i Københavns Omegn — nu skal jeg ikke nævne, hvad Mejeriet hed, det kan ogsaa være lige meget. Og man har Eksempler paa, at en Malker med en bullen Finger med A.-Streptokokker smittede den Ko, han malkede, og Koen smittede saa videre til Mennesker gennem sin Mælk. Denne Sygdom bør bekæmpes samlet ad Lovgivningens Vej. Jeg udbeder mig derfor den højtærede Landbrugsministers Interesse og vilde gerne have en Udtalelse herom allerede i Dag. Vore Veterinærer er allerede i Gang, f. Eks. har en kendt Dyr læge paa Falster, Houmand, udfundet en simpel og hurtig Metode til Paavisning af Infektioner. Et bestemt Substrat plus et Par Mælkedraaber sættes ind i en Termostat, og et Par Dage efter har man Resultatet, saa det er egentlig ganske let at paavise Sygdommen.

For at hjælpe det Landbrug, der i Øjeblikket arbejder under meget svære økonomiske Kaar efter sidste Sommers Tørke og den dermed følgende lille Høst, og som vel i de kommende Aar maa vente en skarp Konkurrence med Udlandet, bør videnskabelig Forskning træde til, naar der er Spørgsmaal, der skal løses.

Jeg henleder yderligere Opmærksomheden paa de kolossale Tab, der aarligt paaføres dansk Landbrug ved Kvægets Ufrugtbarhed. Selv om svenske Forskere mener at kunne paapege en Forbindelse mellem Jordens Fosforsyreindhold og Kvægets naturlige Frugtbarhed, er der sikkert mange flere Forhold, der spiller ind her og trænger til en videnskabelig Undersøgelse, som den enkelte praktiske Landmand ikke kan udføre.

Der er altsaa fortsat Brug for videnskabelig Forskning til Støtte for det danske Landbrug og derigennem for hele det danske Samfund, og i Haab om et fortsat godt Samarbejde mellem Landbrugets Teoreti-